

ปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาลพบุรี
Operational Problems of the Student Care and Support System
Under the Office of Secondary Education Service Area Lopburi

ปาริฉัตร แสนกาวิณ* ภัสยกร เลาสวัสดิกุล และภูวดอน จุลสุคนธ์
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

Parichat Sankawin* Phatsayakorn Laosawatkul and Phuwadon Chulasukhont
Faculty of Education, Thepsatri Rajabhat University

Received: December 9, 2024

Revised: February 6, 2025

Accepted: February 7, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาลพบุรี จำแนกตามตำแหน่ง และประสบการณ์การทำงาน กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 304 คน ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา 25 คน หัวหน้างานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 25 คน และครูที่ปรึกษา 254 คน เครื่องมือการวิจัย คือ แบบสอบถามซึ่งความเชื่อมั่น 0.93 วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมถึงทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการทดสอบรายคู่ตามวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe Method) ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาลพบุรีภาพรวมอยู่ระดับน้อย และเมื่อเปรียบเทียบระดับปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาลพบุรี จำแนกตามตำแหน่งในภาพรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ พบว่า ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียนมีความคิดเห็นต่อปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจำแนกตามประสบการณ์การทำงานในภาพรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการป้องกันและการแก้ไขปัญหา และด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ พบว่า ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียนมีความคิดเห็นต่อปัญหาการดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ปัญหาการดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา

Abstract

The research aimed to study and compare the problems of the operation of the student care and support system of secondary schools affiliated to the Secondary Education Area Office Lopburi classified by position and work experience. The samples consisted of 304 administrators, head of division of the student support system and teacher under the Secondary Education Area Office Lopburi. The research instrument used for collecting data was a five-point Likert scale questionnaire with the reliability score of 0.93. Data was analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation and hypotheses testing by using one-way analysis of variance (one-way ANOVA) and Scheffe's method for testing multiple comparisons in analysis of variance. The research results revealed that the problems in the operation of the student care and support system of secondary schools under the Secondary Education Area Office Lopburi was at the low level. Comparing with different position of participants, there was no difference in the overall level of problems in the operation of the student care and support system of secondary schools under the Office of the Secondary Education Area Lopburi. When considering each aspect, it was found that the aspect of student development promotion was significantly different at the statistical significance level of .05. Regarding the multiple comparisons, it was also found that the aspect of student promotion and development and operational problems were different at the statistical significance level of .05. Classified by overall work experience, no difference was found. When considering each aspect, it was found that the prevention and problem-solving aspect and the referral aspect were different at the statistical significance level of .05. When comparing the differences by pairs, it was found that the aspect of referral and operational problems were different at the statistical significance level of .05.

Keywords: Problems in the Operation, The Student Care and Support System, Secondary Schools

บทนำ

สถาบันการศึกษาถือว่าเป็นแหล่งเพาะปลูกความรู้ และปัญญาให้กับผู้เรียน และมีการขัดเกลาให้ผู้เรียนเป็นคนดีของสังคม นอกจากการให้ความรู้ที่เป็นหน้าที่โดยตรง และหน้าที่อีกลักษณะที่มีความสำคัญต่อการใช้ชีวิตที่มีคุณภาพของผู้เรียนในอนาคต คือ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีประสิทธิภาพ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 ได้กำหนดหลักการจัดการศึกษาไว้ในมาตรา 6 ว่าด้วยการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม นอกจากนี้ในมาตรา 22 ได้ให้ความสำคัญกับผู้เรียนโดยกล่าวถึงการจัดการศึกษา ต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มตามศักยภาพ และมาตรา 23 การจัดการศึกษาต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม ตลอดจนจนถึงกระบวนการเรียนรู้ และการบูรณาการตามความเหมาะสมของระดับการศึกษา โดยมีสาระสำคัญ คือ พัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ และทักษะในการประกอบอาชีพ การดำรงตนในสังคมอย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562) ด้วยเหตุนี้ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ประกาศนโยบาย และจุดเน้นที่สำคัญดังต่อไปนี้ 1) การจัดการศึกษาเพื่อความปลอดภัย 2) การยกระดับคุณภาพการศึกษา 3) การสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมทางการศึกษาในทุกช่วงวัย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2564) และได้ประสานงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข เพื่อจัดตั้งระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตั้งแต่ปี 2543 เป็นต้นมา ซึ่งระบบการดูแล

ช่วยเหลือนักเรียนเป็นนวัตกรรมที่ออกแบบมาเพื่อให้ครู อาจารย์ ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายสามารถใช้ในการ ปกป้อง ค้ำครอง ดูแลเด็ก และเยาวชนให้ปลอดภัยจากปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักวิชาการและ มาตรฐานการศึกษา, 2552) โดยสำนักพัฒนาสุขภาพจิต (2546) ได้มีการอธิบายถึงความหมายของระบบการดูแล และ ช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งดำเนินการอย่างมีระเบียบ โดยมีการกำหนดวิธีการ และเครื่องมือในการทำงานอย่างชัดเจน ครูที่ปรึกษาจะเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินการ ซึ่งครอบคลุมการดูแลช่วยเหลือ การส่งเสริม การป้องกัน และ การแก้ไขปัญหาเพื่อพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และปลอดภัยจากสารเสพติด โดยมีการประสานงาน และรับการสนับสนุนจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนประกอบด้วย 5 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมนักเรียน 4) การป้องกัน และแก้ไข ปัญหา และ 5) การส่งต่อองค์ประกอบเหล่านี้มีความสำคัญต่อกัน โดยแต่ละส่วนมีวิธีการ และเครื่องมือที่แตกต่างกัน แต่ทั้งหมดมีความเชื่อมโยงกัน ซึ่งช่วยให้การดูแลนักเรียนในโรงเรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

แม้ว่าทุกโรงเรียนจะยึดหลักการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการเช่นเดียวกัน แต่ประสิทธิภาพที่ได้จากการดำเนินงานนั้นแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าการยึดหลักการดำเนินงาน ที่มี 5 องค์ประกอบเหมือนกัน แต่กระบวนการในการทำงานต่างกันผลลัพธ์ที่ได้ย่อมแตกต่างกัน อย่างเช่น การพัฒนา รูปแบบบริหารเชิงกลยุทธ์ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อเสริมสร้างคุณภาพของนักเรียนมัธยมศึกษา ศรีนัย เปรมสุข (2566) ซึ่งผลการวิจัย พบว่า ปัญหา/อุปสรรคในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา ในภาพรวม ส่วนใหญ่ขาดแคลนบุคลากร ระบบงานไม่เอื้อ ข้อจำกัดจำกัดด้านบุคลากร ขาดความต่อเนื่อง ไม่เป็นระบบ ขาดการสนับสนุนอย่างจริงจัง ขาดการนิเทศ กำกับ ติดตามอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังมีการศึกษาแนวทาง พัฒนาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนห้องสอนศึกษา ในพระอุปถัมภ์สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอเจ้า พ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี จังหวัดแม่ฮ่องสอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34 นันทิยา อินตะปา (2564) ผลการวิจัย พบว่า ปัญหาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่า ด้านการรู้จัก นักเรียนเป็นรายบุคคลไม่มีการศึกษาเด็กเป็นรายกรณี (Case Study) ด้านการคัดกรองนักเรียน นักเรียนได้รับการ คัดกรองไม่ครบทุกคน ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนไม่มีการสำรวจความต้องการของนักเรียนก่อนจัดตั้ง ชมรม/กลุ่ม หรือการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ตามความสนใจของนักเรียน ด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหาไม่มีการจัดค่าย คุณธรรมจริยธรรมให้กับนักเรียน เพื่อเพิ่มพูนความรู้ด้านจริยธรรมที่ตึงตามแก่นักเรียน ด้านการส่งต่อ ไม่มีการประชุมครู ร่วมกันวิเคราะห์ และพิจารณาข้อมูลนักเรียนที่มีปัญหาเพื่อการส่งต่อภายนอก อย่างไรก็ตาม การดูแลเชิงขาดความ เป็น ระบบ ซ้ำซ้อน ไม่ทั่วถึง ไม่สามารถตอบสนองได้ทันเวลา โดยเฉพาะสถานการณ์ปัญหาสังคมมีความรุนแรงเพิ่มขึ้น และ เริ่มส่งผลกระทบต่อโรงเรียนอย่างรวดเร็ว สถิติการออกกลางคันของนักเรียนในแต่ละโรงเรียนสะท้อนถึงความล้มเหลว ในระบบการศึกษา ปัญหาของเด็ก และเยาวชนจึงส่งผลกระทบต่อครอบครัว สร้างความไม่สงบสุขในสังคม และนำไปสู่ ความไม่มั่นคงในชีวิตของประชาชน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559) ซึ่งสถานการณ์ในปัจจุบัน นักเรียนมีปัญหาในด้านต่าง ๆ ตามที่เป็นข่าวอย่างต่อเนื่อง และการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาลพบุรี ไม่เป็นไปตามกระบวนการ โดยเฉพาะครูที่ปรึกษายัง ขาดทักษะการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนที่มีการเปลี่ยนแปลง ทั้งด้านจิตใจ และร่างกาย ที่จะสามารถให้ความ ช่วยเหลือดูแลอย่างทันท่วงที และสร้างภูมิคุ้มกันให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหาได้ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาลพบุรี, 2566)

จากเหตุผลที่ได้กล่าวมา ผู้วิจัยในฐานะครูที่ปรึกษาซึ่งมีหน้าที่ดูแลช่วยเหลือ และส่งเสริมการเรียนรู้ของ นักเรียนผู้ที่เป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จึงมีความสนใจในการศึกษาปัญหาที่ เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาลพบุรี โดยมุ่งหวังที่จะเข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน 5 ด้านต่าง ๆ และ นำข้อมูลที่ได้มาเปรียบเทียบ เพื่อให้เห็นถึงความแตกต่างของปัญหาในการดำเนินงาน ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์

ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องในการค้นหาแนวทางแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาระบบการดูแล และช่วยเหลือนักเรียนให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา เพื่อให้นักเรียนได้รับการสนับสนุน และช่วยเหลืออย่างมีประสิทธิภาพตรงตามความต้องการที่แท้จริงของพวกเขา

วัตถุประสงค์

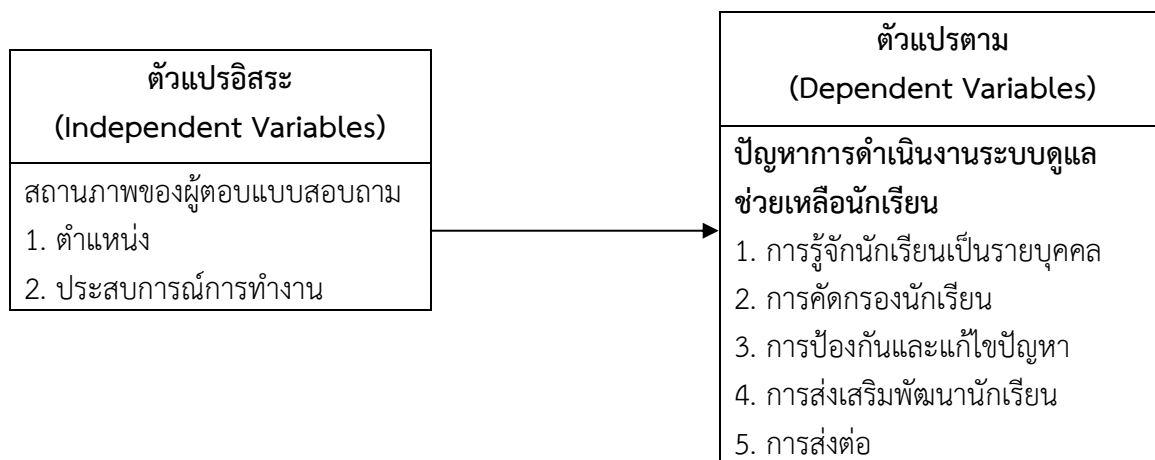
1. เพื่อศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาลพบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาลพบุรี จำแนกตามตำแหน่ง และประสบการณ์การทำงาน

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและกรอบแนวคิด

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน (สำนักพัฒนาสุขภาพจิต, 2546; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2546; สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2552) ที่หน่วยงานได้กล่าวถึงความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ว่าเป็นกระบวนการดำเนินงานเพื่อป้องกันช่วยเหลือแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ส่งเสริม และพัฒนานักเรียนทั้งด้านทักษะวิชาการ และด้านทักษะชีวิต ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการดำเนินการพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา เนื่องจากสภาพแวดล้อม และบริบทของสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกด้าน ทำให้นักเรียนต้องพบเจอกับปัญหามากมาย การเข้าไปช่วยเหลือแก้ไข และป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียน พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนให้นักเรียนสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ถ้าโรงเรียนมีระบบที่สามารถดูแลนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนได้รับการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาย่างทั่วถึง และตรงตามสภาพปัญหา โดยปัจจัยที่สำคัญต่อประสิทธิภาพของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้แก่ สถานศึกษา บุคลากรในสถานศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานถูกแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการ 3 ทีมหลัก ดังนี้ 1) ทีมผู้นำ มีหน้าที่ในการส่งเสริม สนับสนุน และขับเคลื่อนการดำเนินงานให้เป็นไปอย่างมีระเบียบ 2) ทีมประสาน มีหน้าที่ในการเชื่อมโยงการทำงานระหว่างทีมผู้นำกับทีมปฏิบัติการ รวมถึงหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง 3) ทีมปฏิบัติการ มีหน้าที่ในการดำเนินงานตามขั้นตอน และกระบวนการที่กำหนด เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และกล่าวถึงกระบวนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ ดังนี้ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนในด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว และด้านพฤติกรรมที่ได้จากการใช้กิจกรรมเยี่ยมบ้าน และเครื่องมือที่หลากหลาย โดยได้รับความร่วมมือจากครูที่ปรึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียนในการให้ข้อมูลที่เป็นจริงก่อนนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ 2) การคัดกรองนักเรียน เป็นการนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาพิจารณา วิเคราะห์ เพื่อจัดกลุ่มนักเรียนโดยยึดถือเกณฑ์การคัดกรองนักเรียนของโรงเรียนเป็นหลัก และนำผลการวิเคราะห์มาจัดทำเป็นข้อมูลสารสนเทศที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ ในการหาวิธีการที่เหมาะสมในการให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนแต่ละกลุ่ม และที่สำคัญ คือ การเก็บผลการคัดกรองของนักเรียนเป็นความลับ 3) การป้องกัน และแก้ไขปัญหาคือ การนำผลการจัดกลุ่มนักเรียนมาวางแผน และเลือกวิธีการดูแลที่เหมาะสม โดยเฉพาะกลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา โดยการให้คำปรึกษา ซึ่งผู้ที่ทำหน้าที่นี้ต้องมีความรู้ และทักษะในการให้คำปรึกษา นอกจากนี้ยังใช้การจัดกิจกรรมเพื่อป้องกัน และแก้ไขปัญหามีการประสานขอความร่วมมือจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และรายงานผลการดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ กระบวนการในการดำเนินการป้องกัน และแก้ไขปัญหาคือ 4) การส่งเสริมพัฒนานักเรียน เป็นการวางแผนในการจัดกิจกรรม หรือโครงการที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาตนเองเต็มตามศักยภาพ เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง เป็นนักเรียนที่มีคุณภาพตามมาตรฐานโรงเรียนให้เกิดขึ้นกับนักเรียนทุกคนไม่ว่านักเรียนจะจัดอยู่กลุ่มใด ซึ่งกิจกรรมหลักที่ต้องดำเนินการ คือ กิจกรรมโฮมรูม และกิจกรรมประชุมผู้ปกครอง 5) การส่งต่อ เป็นการส่งนักเรียนที่ผ่านกระบวนการ

ป้องกัน และแก้ไขปัญหาแล้วแต่พฤติกรรมของนักเรียนยังไม่ดีขึ้นไปยังผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งโรงเรียนจะต้องมีขั้นตอนในการส่งต่อที่ชัดเจน และมีหลักฐานการส่งต่อที่เป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีการชี้แจงทำความเข้าใจกับผู้ปกครอง และนักเรียน มีการประสานงาน ติดตามผลการดำเนินงานของผู้ที่ให้ความช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ การส่งต่อนักเรียน แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ การส่งต่อภายใน และการส่งต่อภายนอก นอกจากนี้ยังมีการศึกษาเกี่ยวกับการเปรียบเทียบระดับปัญหาของ พิพัฒน์พงศ์ ท้าวยศ (2565) ที่ได้เปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ กลุ่ม 2 เขตภาคกลาง ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า แตกต่างกัน และวีรยุทธ ชูมา (2565) ได้เปรียบเทียบระดับปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 พบว่า เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูที่มีต่อปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก จำแนกตามตำแหน่ง ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน พบว่าโดยภาพรวมแตกต่างกัน

จากแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง พบเจอปัญหาการดำเนินงานมากน้อยแตกต่างกันของคณะกรรมการดำเนินงาน ซึ่งประกอบด้วยทีมนำ (ผู้บริหารสถานศึกษา) ทีมประสาน (หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน) และทีมทำ (ครูที่ปรึกษา) ซึ่งบุคคลากรดังกล่าว มีประสบการณ์ในการทำงานด้านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มากน้อยแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงได้นำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่กำหนดโดยคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559) ที่ได้กล่าวถึง กระบวนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนมีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการมาสรุปเป็นกรอบแนวคิดสำหรับการวิจัยตามที่แสดงในภาพที่ 1 ดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมุติฐานการวิจัย

ปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาลพบุรี จำแนกตามตำแหน่ง และประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน

ระเบียบวิธีการวิจัย

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ ผู้บริหาร และครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาลพบุรี จำนวน 25 โรงเรียน รวม 1,259 คน ประกอบด้วยผู้บริหาร จำนวน 60 คน และครู จำนวน 1,199 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาลพบุรี, 2566) กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ ประกอบด้วยผู้บริหาร และครูจากโรงเรียนมัธยมศึกษาดังกล่าว โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ

(Taro Yamane, 1973) โดยตั้งค่าความคลาดเคลื่อนที่ 0.05 ทำให้ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 304 คน ซึ่งได้ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ และกำหนดสัดส่วนของแต่ละกลุ่มตัวอย่าง โดยได้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหาร จำนวน 25 คน หัวหน้างานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 25 คน และครูที่ปรึกษา จำนวน 254 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับปัญหาการดำเนินงานของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาลพบุรี แบบสอบถามนี้ถูกแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และส่วนที่ 2) แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูที่มีบทบาทในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เรื่อง ระดับปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การป้องกันและแก้ไขปัญหา 4) การส่งเสริมพัฒนานักเรียน และ 5) การส่งต่อแบบสอบถามนี้ใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) แบบสอบถามที่สร้างขึ้นผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา หรือด้านการบริหารการศึกษาจำนวน 3 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดผลประเมินผล 2 ท่าน เพื่อทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม และวัตถุประสงค์ (Index of Item-objective Congruence: IOC) (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2560) ซึ่งได้คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป โดยข้อคำถามที่ได้รับการคัดเลือกมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ในช่วง 0.60-1.00 นอกจากนี้ ยังได้ทำการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2560) ของแบบสอบถามโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1990) ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.93

3. การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยหาค่าร้อยละ (Percentage) (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2560) 2) วิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูที่มีบทบาทในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ค่าเฉลี่ย (Mean) (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2562) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2562) 3) การใช้สถิติทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาลพบุรี โดยการจำแนกตามตำแหน่ง และประสบการณ์การทำงานใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2562) และหากพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ จะดำเนินการทดสอบรายคู่ตามวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe Method) (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2562)

ผลการศึกษา

1. ผลการศึกษาปัญหาการดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาลพบุรี

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวม 5 ด้าน

ที่	รายการ	ปัญหาการดำเนินงาน $\bar{x}$	แปรผล S.D.	แปลผล
1	ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	1.68	0.70	น้อย
2	ด้านการคัดกรองนักเรียน	1.71	0.76	น้อย
3	ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	1.77	0.82	น้อย
4	ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน	1.68	0.83	น้อย
5	ด้านการส่งต่อ	1.81	0.91	น้อย
รวมเฉลี่ย		1.73	0.75	น้อย

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้บริหาร และครูมีความคิดเห็นว่าปัญหาในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาลพบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.73$, S.D. = 0.75) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ทุกด้านมีระดับน้อย โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการส่งต่อ ($\bar{X} = 1.81$, S.D. = 0.91) ด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหา ($\bar{X} = 1.77$, S.D. = 0.82) ด้านการคัดกรอง นักเรียน ($\bar{X} = 1.71$, S.D. = 0.76) ด้านการส่งเสริม และพัฒนานักเรียน ($\bar{X} = 1.68$, S.D. = 0.83) และด้านการรู้จัก นักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 1.68$, S.D. = 0.70)

เมื่อพิจารณารายด้านผลการศึกษา พบว่า

1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.68$, S.D. = 0.70) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียน มีระดับปัญหาสูงสุด ($\bar{X} = 1.90$, S.D. = 1.10) รองลงมา คือ การได้รับความร่วมมือจากนักเรียนในการให้ข้อมูลที่เป็นจริงมีความเป็นปัจจุบัน ($\bar{X} = 1.88$, S.D. = 1.09) และข้อที่มีระดับปัญหาค่ำที่สุด คือ การแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ก่อนเปิด ภาคเรียน ($\bar{X} = 1.29$, S.D. = 0.52)

2. ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.71$, S.D. = 0.76) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การจัดอบรมวิธีการใช้เครื่องมือในการคัดกรองนักเรียน สำหรับผู้ที่ไม่เคยเข้ารับการอบรม มีระดับปัญหาสูงสุด ($\bar{X} = 1.82$, S.D. = 0.86) รองลงมา คือ การจัดเก็บสารสนเทศผลการคัดกรองนักเรียนอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 1.76$, S.D. = 0.95) และ ข้อที่มีระดับปัญหาค่ำที่สุด คือ การรายงานผลการคัดกรองของนักเรียนให้กับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทราบ ($\bar{X} = 1.66$, S.D. = 0.82)

3. ด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหา โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.77$, S.D. = 0.82) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การจัดอบรมวิธีการให้คำปรึกษาสำหรับผู้ที่ไม่เคยเข้ารับการอบรม มีระดับปัญหาสูงสุด ($\bar{X} = 1.84$, S.D. = 0.97) รองลงมาคือ การจัดกิจกรรมที่หลากหลายสำหรับการแก้ปัญหาให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเป็นประจำ ($\bar{X} = 1.82$, S.D. = 0.90) และ ข้อที่มีระดับปัญหาค่ำที่สุด คือ การสร้างความศรัทธา และความน่าเชื่อถือที่นักเรียนมีต่อครู ($\bar{X} = 1.65$, S.D. = 0.81)

4. ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับ น้อย ($\bar{X} = 1.68$, S.D. = 0.83) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การประเมินผลการจัดกิจกรรมโฮมรูม มีระดับปัญหาสูงสุด ($\bar{X} = 1.80$, S.D. = 0.96) รองลงมาคือ การจัดทำแผน/ โครงการ/กิจกรรมที่สามารถส่งเสริมให้นักเรียนให้พัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ ($\bar{X} = 1.79$, S.D. = 1.04) และข้อที่มีระดับ ปัญหาค่ำที่สุด คือ การแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานกิจกรรมประชุมผู้ปกครอง ($\bar{X} = 1.58$, S.D. = 0.94)

5. ด้านการส่งต่อ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.81$, S.D. = 0.91) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การจัดทำแบบ บันทึกรับส่งต่อนักเรียน หรือแบบประสานงานขอความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องเป็นลายลักษณ์อักษร มีระดับปัญหาสูงสุด ($\bar{X} = 1.97$, S.D. = 1.13) รองลงมาคือ การกำหนดแนวปฏิบัติการส่งนักเรียนกลับสู่สถานศึกษา เมื่อได้รับการช่วยเหลือ จากหน่วยงานภายนอกเรียบร้อยแล้ว ($\bar{X} = 1.85$, S.D. = 0.97) และข้อที่มีระดับปัญหาค่ำที่สุด คือ การประสานงานกับผู้ที่จะ ช่วยเหลือนักเรียนทั้งภายใน และภายนอกอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 1.70$, S.D. = 0.94)

2. ผลการศึกษาการเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาลพบุรี จำแนกตามตำแหน่ง และประสบการณ์ การทำงาน

2.1 ผลการศึกษาการเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาลพบุรี จำแนกตามตำแหน่ง

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบระดับปัญหาดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งมีตำแหน่งที่แตกต่างกัน

ปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	1.45	2	0.72	1.476	0.230
	ภายในกลุ่ม	147.73	301	0.49		
	รวม	149.18	303			
ด้านการคัดกรองนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	1.91	2	0.96	1.674	0.189
	ภายในกลุ่ม	172.06	301	0.57		
	รวม	173.98	303			
ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	ระหว่างกลุ่ม	2.50	2	1.25	1.858	0.158
	ภายในกลุ่ม	202.42	301	0.67		
	รวม	204.92	303			
ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	5.99	2	2.99	4.496	0.012*
	ภายในกลุ่ม	200.44	301	0.66		
	รวม	206.43	303			
ด้านการส่งต่อ	ระหว่างกลุ่ม	2.34	2	1.17	1.422	0.243
	ภายในกลุ่ม	247.28	301	0.82		
	รวม	249.62	303			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2.54	2	1.27	2.300	0.102
	ภายในกลุ่ม	166.21	301	0.55		
	รวม	168.75	303			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา ซึ่งจำแนกตามตำแหน่ง มีความคิดเห็นในประเด็นปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาลพบุรี ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนานักเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาลพบุรี จำแนกตามตำแหน่ง ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน โดยวิธีการทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe)

ตำแหน่ง	$\bar{x}$	ผู้บริหารสถานศึกษา	หัวหน้างานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ครูที่ปรึกษา
		1.47	2.12	1.66
ผู้บริหารสถานศึกษา	1.47	-	-0.64*	-0.19
หัวหน้างานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	2.12	-	-	-0.45*
ครูที่ปรึกษา	1.66	-	-	-

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นที่มีต่อปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาลพบุรี จําแนกตามตำแหน่ง ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษากับหัวหน้างานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และหัวหน้างานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกับครูที่ปรึกษา มีความเห็นต่อปัญหาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ผลการศึกษาการเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาลพบุรี จําแนกตามประสบการณ์การทำงาน

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบระดับปัญหาดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งมีประสบการณ์การทำงานที่แตกต่างกัน

ปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	0.05	2	0.03	0.054	0.948
	ภายในกลุ่ม	149.12	301	0.50		
	รวม	149.18	303			
ด้านการคัดกรองนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	1.50	2	0.75	1.309	0.272
	ภายในกลุ่ม	172.47	301	0.57		
	รวม	173.98	303			
ด้านการป้องกันและแก้ไข้ปัญหา	ระหว่างกลุ่ม	4.72	2	2.36	3.548	0.030*
	ภายในกลุ่ม	200.20	301	0.67		
	รวม	204.92	303			
ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	1.31	2	0.65	0.958	0.385
	ภายในกลุ่ม	205.12	301	0.69		
	รวม	206.43	303			
ด้านการส่งต่อ	ระหว่างกลุ่ม	4.93	2	2.47	3.035	0.050*
	ภายในกลุ่ม	244.69	301	0.81		
	รวม	249.62	303			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.74	2	0.88	1.571	0.209
	ภายในกลุ่ม	167.00	301	0.55		
	รวม	168.748	303			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา ซึ่งจําแนกตามประสบการณ์การทำงานมีความคิดเห็นในประเด็นปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาลพบุรี โดยรวมแล้วความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ความคิดเห็นในด้านการป้องกัน และการแก้ไข้ปัญหารวมถึงด้านการส่งต่อมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร จำแนกตามประสิทธิภาพการทำงาน ด้านการป้องกันและ
แก้ไขปัญหา โดยวิธีการทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe)

รายการ	ตำแหน่ง	$\bar{x}$	น้อยกว่า 5 ปี	5 – 10 ปี	มากกว่า 10 ปี
			1.62	1.85	1.89
ด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหา	น้อยกว่า 5 ปี	1.62	-	-0.23	-0.27
	5 – 10 ปี	1.85	-	-	-0.04
	มากกว่า 10 ปี	1.89	-	-	-

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นที่มีต่อปัญหาการดำเนินงานระบบ
การดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร จำแนก
ตามประสิทธิภาพการทำงานด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหา พบว่า ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียน
มัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร จำแนกตามประสิทธิภาพการทำงาน
ด้านการส่งต่อโดยวิธีการทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe)

รายการ	ตำแหน่ง	$\bar{x}$	น้อยกว่า 5 ปี	5 – 10 ปี	มากกว่า 10 ปี
			1.70	1.77	1.83
ด้านการส่งต่อ	น้อยกว่า 5 ปี	1.70	-	-0.14	-0.32*
	5 – 10 ปี	1.77	-	-	-0.18
	มากกว่า 10 ปี	1.83	-	-	-

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่าเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นที่มีต่อปัญหาการดำเนินงานระบบ
การดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร จำแนก
ตามประสิทธิภาพการทำงาน ด้านการส่งต่อ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานระบบการดูแลช่วยเหลือ
และครูที่ปรึกษาที่มีประสิทธิภาพการทำงานน้อยกว่า 5 ปีกับผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน และครูที่ปรึกษาที่มีประสิทธิภาพการทำงานมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านที่เหลือไม่ต่างกัน

อภิปรายผล

1. ระดับปัญหาในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ใน
ระดับน้อย เนื่องมาจากการที่สถานศึกษาได้วางแผนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ
ครูที่ปรึกษา ซึ่งเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนได้อย่างครบถ้วน และถูกต้อง
ทำให้สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์ และคัดกรองนักเรียนได้อย่างแม่นยำส่งผลให้สามารถป้องกัน และแก้ไขปัญหา
นักเรียนได้ตรงตามความต้องการ อีกทั้งยังมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มที่
ผู้ที่เกี่ยวข้องมีความร่วมมือ และช่วยเหลือกันอย่างดีสอดคล้องกับ วุฒิพงษ์ พันทิวา (2563) ได้ศึกษาสภาพปัญหา และ

แนวทางพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 21 ผลการศึกษา พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับน้อยทุกด้าน เรียงลำดับจากน้อยไปหามาก 3 ลำดับ ดังนี้ คือ ด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหา นักเรียนด้านการส่งเสริมพัฒนา นักเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียน และยังสอดคล้องกับ ระวี ปราบรูป (2566) ได้ศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การเรียนรู้ในพื้นที่ชายแดนไทย-พม่า อำเภอแม่สอด ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 ทุกด้านอยู่ในระดับน้อยทุกด้าน คือ ด้านการป้องกัน และแก้ปัญหาด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งต่อ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอันดับสุดท้าย คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

2. การเปรียบเทียบระดับปัญหาที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน มัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาลพบุรี ถูกจำแนกตามตำแหน่ง และประสบการณ์การทำงาน ดังนี้

2.1 การเปรียบเทียบระดับปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาลพบุรี เมื่อพิจารณาจากตำแหน่ง พบว่า โดยรวมแล้วไม่มีแตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ พบว่า ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน ผู้บริหารสถานศึกษากับหัวหน้างานระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน และหัวหน้างานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกับครูที่ปรึกษามีความเห็นต่อปัญหา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องมาจากการประชุมเพื่อทำความเข้าใจการดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความเข้าใจไปในทิศทางเดียวกัน จึงทำให้มุมมองของปัญหาการดำเนินงานไม่แตกต่างกัน แต่ในส่วนของการส่งเสริมพัฒนานักเรียน ในทางปฏิบัติการดำเนินงานด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียนอาจจะมี ข้อคิดเห็นที่แตกต่างกันในมุมมองของผู้บริหารที่มองในภาพรวมกับหัวหน้างานระบบการดูแลประสานงาน และครูที่ ปรึกษาผู้ปฏิบัติที่มีความใกล้ชิดกับนักเรียนมากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชวัญเนตร มุลทองจาด (2564) ผลการเปรียบเทียบระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี เมื่อจำแนกตามตำแหน่ง หน้าที่ พบว่า ฝ่ายบริหาร และครู มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี ไม่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศตพร เลิศล้ำไตรภพ (2565) ได้ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนตามทัศนะของครูโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายสินปุน โคกहार พรุเตยว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษากระบี่ พบว่า การเปรียบเทียบทัศนะของครูต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามตัวแปรตำแหน่ง ด้านการส่งเสริมและพัฒนา มีนัยสำคัญที่ระดับ .001 แสดงให้เห็นว่าครูที่มีตำแหน่งต่างกัน มีทัศนะต่อการส่งเสริม และพัฒนาแตกต่างกัน

2.2 การเปรียบเทียบระดับปัญหาการดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาลพบุรี เมื่อพิจารณาตามประสบการณ์การทำงาน ผลการศึกษาโดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการป้องกัน และการแก้ไขปัญหา และด้านการส่งต่อ มีความ คิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ พบว่า ด้านการ ป้องกัน และแก้ไขปัญหา ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาที่มี ประสบการณ์การทำงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัญหาไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านการส่งต่อผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 5 ปี กับผู้บริหาร สถานศึกษา หัวหน้างานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี มี ความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นผลมาจากผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานมาน้อย แตกต่างกัน แต่ทุกคนมีความเข้าใจในกระบวนการดำเนินงานที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน รู้ขั้นตอน วิธีการในการ ดำเนินงาน แต่อาจมีบางด้านที่ผู้ที่มีประสบการณ์น้อยกว่ามีความคิดเห็นที่แตกต่างกับผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่า และอาจเป็นเพราะด้านการส่งต่อ มีขั้นตอนที่ต้องประสานงานกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหลายภาคส่วนบุคลากรที่มี

ประสบการณ์ในการทำงานมากกว่าผ่านปัญหาในส่วนที่บุคลากรที่มีประสบการณ์น้อยกว่ามาแล้ว และจากการที่ต้องประสานงานหลายภาคส่วนทำให้มีเครือข่ายของผู้เกี่ยวข้องค่อนข้างมากทำให้กระบวนการ และขั้นตอนในการดำเนินงานสะดวกมากขึ้น และเข้าใจกระบวนการดำเนินงานของแต่ละภาคส่วน ข้อมูลนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐพัชร ทะไร และคึกฤทธิ์ ศิลาลาย (2564) ที่ได้ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตวังทองหลาง ซึ่งพบว่า ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตวังทองหลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องงานวิจัยของ พิพัฒน์พงศ์ ท้าวยศ (2565) ซึ่งได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาปัญหาการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ กลุ่ม 2 เขตภาคกลาง สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ด้านการส่งต่อนักเรียน พบว่า ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน น้อยกว่า 5 ปี และประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานของระบบการดูแล และช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาลพบุรี ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้

1.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล สถานศึกษาควรมีการเพิ่มช่องทางในการเยี่ยมบ้านนักเรียน อาจเปลี่ยนจากการลงเยี่ยมบ้านจริง ๆ ของนักเรียนทุกคนเป็นการลงเยี่ยมบ้านเฉพาะนักเรียนที่เข้าใหม่ ส่วนนักเรียนที่ทราบพื้นฐานความเป็นอยู่แล้วสามารถใช้วิธีการเยี่ยมออนไลน์ หรือติดต่อประสานกับผู้ปกครองในการขอข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน ครูที่ปรึกษาต้องสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักเรียนของตนเอง เพราะเมื่อนักเรียนเกิดปัญหา หรือครูต้องการข้อมูลจากตัวนักเรียน นักเรียนกล้าที่จะเปิดเผยข้อมูลที่เป็นความจริง เชื่อมั่นว่าครูจะสามารถรักษาความลับของตนเองได้

1.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน สถานศึกษาควรมีการสำรวจความต้องการในการเข้ารับการอบรมวิธีการใช้เครื่องมือในการคัดกรองนักเรียนสำหรับผู้ที่ไม่เคยเข้ารับการอบรม เพื่อให้ครูสามารถคัดกรองนักเรียนได้อย่างถูกต้อง นักเรียนได้รับการช่วยเหลือ และส่งเสริมได้ตรงตามความเป็นจริง และมีการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ อาจจะมีการจัดเก็บในรูปแบบออนไลน์ ทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ แต่ต้องอยู่ภายใต้การรักษาความลับของนักเรียนอย่างเข้มงวด

1.3 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญา ซึ่งการให้คำปรึกษาจำเป็นต้องมีผู้เชี่ยวชาญในการให้คำปรึกษา แต่ถ้านักเรียนมีจำนวนมากผู้เชี่ยวชาญที่จะให้คำปรึกษาอาจจะดูแลได้ไม่ทั่วถึง และนักเรียนอาจจะไม่มีความกล้าพอที่จะไปปรึกษาคนที่ไม่คุ้นเคย ดังนั้นสถานศึกษาควรมีการจัดอบรมวิธีการให้คำปรึกษาอย่างถูกวิธี สำหรับครูที่ยังไม่เคยเข้ารับการอบรม และหากมีการจัดกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหานักเรียนควรมีกิจกรรมที่หลากหลาย เหมาะสมกับการแก้ไขปัญหานักเรียนแต่ละคน เพื่อให้เกิดการแก้ไขปัญหามีประสิทธิภาพตรงตามความต้องการของนักเรียน

1.4 ด้านการส่งเสริมพัฒนา นอกจากการกำหนดการจัดกิจกรรมโฮมรูมที่ชัดเจนแล้วสถานศึกษาต้องมีการกำกับ ติดตาม ประเมินผลในทุกครั้งหลังการจัดกิจกรรมเสร็จสิ้น เพราะจะสามารถนำปัญหาการดำเนินงานมาปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานในครั้งถัดไปได้ทำให้งานจะมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา ควรมีการประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนปัญหาการดำเนินการพร้อมทั้งร่วมกันเสนอแนะวิธีการในการส่งเสริมพัฒนานักเรียน และการคัดเลือกกิจกรรม/โครงการที่สามารถพัฒนานักเรียนได้ อาจจะให้ผู้ปกครอง และนักเรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการคัดเลือกกิจกรรม สถานศึกษาจะได้กิจกรรมที่ตรงตามความต้องการของทุกคน และพัฒนานักเรียนได้อย่างเต็มตามศักยภาพ

1.5 ด้านการส่งต่อ สถานศึกษาควรมีการกำหนดรูปแบบเอกสารที่จะนำมาใช้ในการติดต่อประสานงาน ขอความร่วมมือ หรือการส่งต่อที่ชัดเจนเพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานได้โดยไม่มีอุปสรรคในส่วนของเอกสาร กำหนดแนวปฏิบัติ การส่งนักเรียนกลับสู่สถานศึกษา เมื่อได้รับการช่วยเหลือจากหน่วยงานภายนอกเรียบร้อยแล้วให้ชัดเจน พร้อมทั้งชี้แจง ทำความเข้าใจกับครูผู้ปฏิบัติให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน นอกจากนี้ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาควรมีการแลกเปลี่ยนเครือข่ายของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการให้ความช่วยเหลือ นักเรียนแก่กัน พร้อมทั้งแลกเปลี่ยนวิธีการประสานงานที่ช่วยให้สามารถดำเนินงานได้อย่างราบรื่น และประสบผลสำเร็จ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาระบบการดูแล และช่วยเหลือนักเรียนเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพ และผลสัมฤทธิ์

2.2 ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพ และผลสัมฤทธิ์ในการดำเนินงานของระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 และ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2564). ประกาศกระทรวงศึกษา เรื่อง นโยบายและจุดเน้นกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปี บังบประมาณ พ.ศ. 2565. สืบค้นเมื่อ 23 พฤศจิกายน พ.ศ. 2566 จาก <https://www.moe.go.th>.
- ขวัญเนตร มูลทองจาด. (2564). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี. วารสารการบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร, 12(2), 35-49. สืบค้นเมื่อ 27 มกราคม 2568 จาก <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/EdAd/article/view/252201/171481>.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2560). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 13). นนทบุรี: ไทยเนรมิตอินเตอร์ โปรเกรสซิฟ.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2562). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ: อมรการพิมพ์
- นันทิยา อินตะปา. (2564). การศึกษาแนวทางพัฒนาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนห้องสอนศึกษา ในพระอุปถัมภ์สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอเจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี จังหวัดแม่ฮ่องสอน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34. วารสารวิชาการนอร์ทเทิร์น, 8(4), 68-82. สืบค้นเมื่อ 26 มกราคม 2568 จาก <https://so09.tci-thaijo.org/index.php/AJntc/article/view/1314/592>.
- ณัฐพัชร์ ทะไร และคึกฤทธิ์ ศิลาลาย. (2564). การศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนใน กลุ่ม สหวิทยาเขตวังทองหลาง. Journal of Roi Kaensarn Academi, 6(2), 199-213. สืบค้นเมื่อ 6 ธันวาคม 2567 จาก <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/JRKSA/article/view/247328/167772>.
- พิพัฒน์พงศ์ ท้าวยศ. (2565). การศึกษาปัญหาการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน ราชประชานุเคราะห์ กลุ่ม 2 เขตภาคกลาง สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ระวี ปราบริปู. (2566). การศึกษาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การเรียนในพื้นที่ ชายแดนไทย-พม่า อำเภอแม่สอด ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2. วารสารวิชาการนอร์ทเทิร์น, 10(3), 61-79. สืบค้นเมื่อ 29 พฤศจิกายน 2567 จาก <https://so09.tci-thaijo.org/index.php/AJntc/article/view/1740/1786>.
- วีรยุทธ ชูมา. (2565). การศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3. วารสารการบริหารการศึกษาและนวัตกรรมการศึกษา, 2(2), 15-27. สืบค้นเมื่อ 22 ธันวาคม 2567 จาก <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/EAI/article/view/1350>.

- วุฒิพงษ์ พันทิวา. (2563). สภาพ ปัญหา และแนวทางพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ศตพร เลิศล้ำไตรภพ. (2565). ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามทัศนะของครูโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายสินปุน โคกहार พรุเตียว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่. **วารสารนวัตกรรมการจัดการศึกษา**, 4(2), 177–188. สืบค้นเมื่อ 21 ธันวาคม 2567 จาก <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/jemri/article/view/258391>.
- ศรัณย์ เปรมสุข. (2566). การพัฒนารูปแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณภาพของนักเรียนมัธยมศึกษา. **Journal of Education and Innovation** 2024, 26(1), 303-320. สืบค้นเมื่อ 26 มกราคม 2568 จาก https://so06.tci-thaijo.org/index.php/edujournal_nu/article/download/269533/181518/1089567.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาลพบุรี. (2566) **แผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567**. สืบค้นเมื่อ 25 พฤศจิกายน พ.ศ. 2566 จาก <https://www.sesalop.go.th>.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2546). **คู่มือครูระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต และแก้วิกฤตสังคมเส้นทางสู่ครุมืออาชีพ**. กรุงเทพฯ: ชวนพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). **การพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน**. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักพัฒนาสุขภาพจิต. (2546). **คู่มือครูระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3-4 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6)**. กรุงเทพฯ: องค์การส่งเสริมการค้าผ่านศึก.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2552). **ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หลักการ แนวคิด และทิศทางการดำเนินงาน** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

Reference

- Cronbach, L. J. (1990). **Essentials of Psychological Testing (5th ed.)**. New York: Harper Collins Publishers.
- Taro Yamane. (1973). **Statistics: Introductory Analysis**. New York: New York: Harper& Row.

คณะผู้เขียน

ปาริฉัตร แสนกาวิณ

หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
321 ตำบลทะเลชุบศร อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี 15000
e-mail: sankawin14102101@gmail.com

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูวดล จุลสุคนธ์

อาจารย์ประจำสาขาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
321 ตำบลทะเลชุบศร อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี 15000
e-mail: phuwadon.c@lawasri.tru.ac.th

ดร.ภัสสกร เลาสวัสดิ์กุล

อาจารย์ประจำสาขาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
321 ตำบลทะเลชุบศร อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี 15000
e-mail: sayakorn@gmail.com